

[Leonhard Hansen.]

og lovforslaget tager derfor sigte på at ændre dette. Det sker ved i § 44, 2. punktum, at indføje tallet „5“ mellem „4“ og „13“ og tallet „14“ mellem „13“ og „15“. Herved gives der adgang for lærlinge til at deltage i søn- og helligdagsarbejde i bagerier og konditorier, og der gives personer under 18 år adgang til at udføre budtjeneste på søn- og helligdage. Jeg er ikke sikker på, at denne ændring vil vække vild begejstring hos bagerlærlingene, men af befolkningen i al almindelighed vil det blive hilst med tilfredshed, at der igen er mulighed for at få morgenbrødet bragt ud søndag morgen. Om det så sker, vil tiden vise.

Tilsvarende ændring vedrørende udførelse af budtjeneste foreslås også foretaget i § 21 i lov om arbejderbeskyttelse indenfor handels- og kontorvirksomhed. For begges vedkommende er bestemmelsen om, at de unge dog altid skal have et samlet ugentligt fridøgn naturligvis bibeholdt.

En tredje ændring skal foretages i lov om almindelig arbejderbeskyttelse § 68 og omhandler de beløb, som tilkommer kommunale maskinsynsmænd, og som udbetales af statskassen gennem vedkommende kommune. Efter den nye lovs ikrafttræden er det ikke længere i loven pålagt amtskommunerne at yde den hidtidige bistand ved udbetaling af maskinsynsmændenes honorar, men da denne bistand er meget ønskelig, fordi det er lettere for amtskontoret end for ministeriet at samle kommunernes regnskaber og om fornødent at forhandle med de enkelte kommuner, foreslås det nu at genindføre den refusionsordning, der gjaldt indtil 1. april 1955, og at denne refusionsordning fremtidig finder anvendelse med hensyn til alle de udgifter, der er forbundet med maskinsynsmændenes virksomhed. Det er altså rent administrative ændringer, der her er tale om.

Da bemærkningerne til de enkelte bestemmelser i lovforslaget er meget udførlige, finder jeg ikke anledning til at uddybe disse nærmere, men anbefaler hermed lovforslaget til vedtagelse her i tinget.

Kr. Juul: Det er forståeligt, at det store lovkompleks om arbejderbeskyttelse kan komme til at indeholde bestemmelser, som senere viser sig at være uheldige. De tre

arbejderbeskyttelseslove indeholder ikke mindre end 129 paragraffer, og det er bestemmelser fra 8 ældre love, der er samlet her i disse tre.

Nu har altså erfaringen vist, at der på forskellige områder er kommet uheldige bestemmelser ind i lovene, og jeg vil gerne sige den højtærede socialminister tak for, at han har været opmærksom herpå og nu er villig til at rette de ting, der er grund til at rette.

Den foregående ærede ordfører har nævnt de forskellige bestemmelser, og jeg skal derfor undlade at gentage dem. Jeg vil dog gerne gøre den bemærkning, at ordførerne ved arbejderbeskyttelseslovene har haft henvendelse fra bagerforbundet, og i denne henvendelse blev der givet udtryk for stor misfornøjelse med det, der var sket i Slagelse, altså den lille Niels' initiativ, og der blev gjort opmærksom på, at det, knægten havde gjort sig skyldig i, var intet mindre end en overtrædelse af loven, hvorfor han i og for sig burde straffes.

Jeg vil gerne sige som min opfattelse af det, der er foregået i Slagelse, at jeg vil nødig være med til at straffe det initiativ, den unge mand her har vist; tværtimod vil jeg lette på hatten for ham, fordi han har vist, at når lovgivningsmagten kommer til at træde i spinaten, er det frie initiativ parat til at råde bod på de uheldige forhold, der måtte være blevet følgen heraf.

Jeg vil endvidere gerne nu, da vi har loven fremme til revision, gøre opmærksom på yderligere en enkelt bestemmelse, som jeg også ved virker uheldigt. Det er den bestemmelse i arbejderbeskyttelsesloven, som går ud på, at kommunerne, når der skal vælges en maskinsynsmand og en stedfortræder, skal indstille 6, og så skal arbejdstilsynet undersøge samtlige 6 persons kvalifikationer og meddele kommunalbestyrelsen, om de duer eller ikke. Hvis der er nogen, der ikke duer, så skydes de ud, men de, der bliver tilbage, er altså kvalificerede, og blandt dem skal kommunalbestyrelsen så vælge. Dette findes at være en noget omstændelig fremgangsmåde.

Nu ønsker jeg ikke at sinke lovforslagets gang her i tinget, men jeg henstiller til den højtærede socialminister, som jo har vist, at han har praktisk sans, at han ved anden